

Dombok Listers Häradsrätt 1721

Mål 49

Chrono Befallningsman Wälb^{de} Christian Mützell hade ifrån Carlshamns Castell låtit till tinget föra, stälte för Rätta och anklagade bonden Jöns Hansson i Grännum af Jämsjö Sockn, hwilken uti ett graföhl hoos Mattis Swensson i Grännum med knif ihiälstucktet dess granne Per Joensson i Grännum; warmed här är tillstädes den aflednes hustru och efterlefwerska ^{2v} Kierstin Persdotter, så wäll som hans fader Jöns Larsson i Grännum; Beklagandes Enkan med tårar sin afl^e mans hastiga och olyckeliga dödzfall så wäl som Jöns Larsson att dess son på ett så olyckeligit sätt omkommit.

Och på föreställande berättade dräparen att när dhe först den dagen när olyckan skiedt woro hos Abraham Trulsson i Grännum, begynte den afledne Per Jönsson säja till honom, att han skulle ensam frambdeles hålla det wänga- eller [?] gierdesled, som hela byen tillförne hollit hade, och som han då wille med trug och öf^e fällande [?] påtvinga Jöns att antaga bemelte led, men han der emot nekade, gick han undan honom och satte sig i en annan bänk, medan han wäll wiste att Per war hans öfwerman;

Kommandes Per efter Jöns der han satt och hade flött sig på 3^{ne} ställen, att han omsider flydde i ett bankhuus [?] der qwinfolk sutto, och blef hoos dem, der han ^{2h} fick wara i frid, sedan när larmet dhem emellan der war öfwerståndet och de råkades i stugan blefwo dhe wänner igen, och togo sig hwar sin pipa tobak, omtalandes och öfwerläggandes att dhe skulle följas åth till graföhlet hos Mattis Swensson, hwarpå begafwo sig uth på gården att sättja sig på sine hästar, när dhe uthkommo, war Jönses häst borta, hwarföre Per red föruth och sade till Jöns, skiälen [?] den som intet kommer med till graföhlet efther låfwen [?], der till Jöns swarat, Jag plägar intet liuga, och när han fick sin häst igen red han efter till graföhlet hoos Mattis Swensson, kommandes efther dit när dhet war wäll mörkt om afton och wid inkommandet när Jöns hade hälsat dem som woro för honom innan, satte han sig på sättet nest in till Per Jönsson ^{3v} talandes öfwer bordet med Bengt Mattson i Grännum, som satt i bänken, och hade Jöns då icke mehr druckit än 1 ell: 2 gånger, utom när Per Jönsson hade druckit honom till sade han om Per fanen [?] skall han dricka iag skall kynna honom /: *id ___ [?] / slå ock warnä honom* :/ der på han behölt kannan :/ hållandes dhen med en hand och tog åth böxesäcken med andra handen stående wid sätet [?], ther af Jöns befarade han tog till knifwen, ock stod Jöns opp och så tog upp sin knif, stickandes och huggandes till Per, der med Per fatta Jöns i wänstra armen, och dhe begge så länge på golfwet huggos med knifwarne, till dess de icket mer årkade än dhe bures till bänken, hafwande då Per gifwit Jöns som han nu wiste 2^{ne} styng i wänstra axlen, som nu woro läkte ^{3h} och dessutom skurit honom i kläderna, oppwisandes sin skiorta hwar efter syntes det stora styngtet mitt öfwer axlen, war det mindre skedt på bara kroppen på sidan frammom till i axelleden elliest befans skiortan war uppskuren wid pass ½ aln fram öfwer magen, och på tröjan syntes ett styng öfwer axlen och ett ande [?] wid wänstra armen och ett litet styng i högra armen, whilka 2^{ne} samma styng dock icke tagit kroppen.

Then döde fådt siu styng i kroppen 2^{ne} små i hufwudet, 3 i händerna och ett stort styng som warit rätta [?] banen [?] haft i wänstra sidan under armen ett stort styng på hyften wid byxelivet; blefwe också dess skin Pels som han då haft på sig framwist, hwar på befans ett styng öfwer höger axel ett mitt i weka ryggen något ^{4v} till höger sidan, ett öfwer wänster länden, ett stort styng under wänster armen i sidan, ett litet på wänstra armen, och på hatten han haft på sig såg 2^{ne} hohl mitt för hårgången frammom till.

Till wittne i denna dräpsak, som sedt när dråpet skiedde, blefwo efterföljande framkallade och utan jäf wittnes Eeden aflade, ther efter på aflagd Eed och föregången timlig förwarning särskilt berättade

1°: Abraham Swänsson i Grännum, att dräparen Jöns Hanson och den dräpne Per Jönsson, woro om Söndagen d 23 april efter gudztiensten, som sent blef slutad i Jämsjö kyrkia, hos honom i ett barnsöhl, der dhe åto och sedan fingo af brännewin och öhl, dock mycket litet, till bästa ^{4h} begynte Per säja till Jöns, att han skulle hålla ett wänge- ell^r gierdesled, som han tillförne icke hafth, der till Jöns swarat, att om han slipper det ledet han tillförne haft till sin gård, så skall han emottaga det andra, så steg Jöns upp och satte i norre bänk med gråtande sade till Per: Jag wet du äst [?] min öfwerman, iag will intet wid dig; mehra hade intet att berätta, som han hörde dem emillan förelöpa, emedan han som wård gick uth och in, utan beklagar olyckan som samma dag om afton efter dem emillan skiedt hos Mathis Swensson i Grännum.

Sedan witsnesmåhlet war uppläst på dräparens påminnande tillade wittnet det, att när de från honom afreste till Mathis i graföhlet woro både Per och Jöns wänner.

^{5v} 2°: Efter Eeden wittnade Carl Ingemansson i Grännum att han nogot senare kom i barnsöhlet än de andra, och när han kom in till dem satt Per i gallbänken /: *bänken wid långwägen* :/ och Jöns på sätet, uth åth gälfwet, då de som förre wittnet berättat om, talte leden [?], der på Jöns stigit opp af sätet och satte sig i Ugnbänken säjande: Jag får lof på ändan [?] kan skie, men på flere ställe minns icke wittnet, att Jöns gått undan honom, utan de omsider blifwit wänner igen.

F: huru länge de warit hoos Abraham? R: wid pass i 3^{ne} timmar, emedan dhe kommo icke före hem från kyrkian än emot solens nedergång, och en tima efter dhet war mörkt reste de der ifrån.

Mehr hade intet att wittna utan dess witsnesmåhl som uplästes ehrkiändes.

^{5h} 3°: På sin giorde Eed betygade Bengt Jönsson i Gaselunde att han som hade något att tala med Per Jönsson kom till Abrahams i Grännum, och wid sin ditkomst fann han Jöns Hansson stå wäster på gården och Per Jönsson stod hoos

honom, men hörde dem icke det ringaste sin emillan tala, el^r något förelöpa utan när han hade uttalat med Per reste han bort till det södra gillet el^r grafölet hoos Mathis i Gränum.

F: huru långt det är emellan Mathises och Abrahams gårdar i Gränum efter dhe der emillan skulle rida? R: Allenast ett fullkombligst Musquetskått, men efter dhe hade ridit till kyrkian hade de husturan med sig.

Mehr hade ei att wittna, eller på tillfrågan gifwen kundskap om, utan afträdde.

6v 4°: Hustru Inga Haraldzdotter i Gränum på Eeden wittnade att sedan hon lagat till maten kom in i stugan, och då satt Jöns först på sät och grät och sedan flöte sej i ungbänken af gret, turckandes sig med tröjeskiortet i ansicktet och sade får iag intet låf sittia här, skall iag gå annorstädes, men hwem han det sade till, och för hwad skull han gret wiste hon intet gifwa beskied om, medan alt talat war föreluppit innan hon som wärdinna kom in, och sedan när hon hade lagt sig i sängen gick Jöns till henne och sakta sade till henne att hon skulle gå ut i Cammaren[?] el^r bekhuset[?] der wittnets Swärmoder som nu sedermera död är, ___[?], och tillade hon det: om de hade 3 Tunnor öhl ännu qvar, så skulle de intet mehr inbära; men hwarför hon det sade wet hon icke vidare än för klammerj skull, ei heller kunde i något gifwa mehr upplysning.

6h 5°: Wittnade efter Eeden Bengt Mattson i Gränum, att han om Söndag aftonen tutat i hornet att Byemännen skulle samblas, och när han hade tutat kom Jöns Hansson uth till honom tillfrågandes honom hwar efter han tutade, om det war noget Marckeskiuts på färde, der till wittnet swarat, att han derföre tutat, att dhe skulle upphänga ett led för wången /: *gierdet* :/ och de således följts åth i barnsöhlstugan, der wittnet på Per Jönssons tilltahl swarat, att de skulle upphänga ledet och freda gierdet, der på begynte Per och Jöns som icke woro drukne kifwas om ledet, till dess Jöns begynte gråta och stiga upp af sätet sättjande sig i norre bänk wid Ugnbänken, der efter kom Per till Jöns som satt i bänken och så gick Jöns från honom i bekhuset[?]; men vidare tahl hörde han dem emillan icke förelöpa, fast han war aldeles ädryger[?] /: *nykter* :/ utom han bad Per låta bli Jöns efter han icke wille wid honom, hwar till Per icke det ringaste swarat, ei heller wittnet på ytterligare frågor kunde beskied gifwa.

7v 6°: gjorde på sin aflagde wittnes Eed Jöns Larsson i Gränum; lika berättelse om Jöns Hanssons och Per Jönssons twist om Byaledet och betygade att när Jöns gick upp af sätet sade han till Per; får iag intet rum i frid för dig, så kan iag wäll gå min wäg, mer hade ei att berätta, ei heller kunde sig på frågor till upplysning påminna.

7°: Hustru Brita Swensdotter i Gränum som Eed^l Wittnade: likaledes som dhe förre om Wångaledet och att när deras twist om ledet slutades, sade Jöns till Per Jag will gå frå dig, för iag wet du äst[?] min öfwerman.

F: om Jöns gret och flyttade sig undan Per? R: det wet hon icke om, ei hel^r kan vidare upplysning gifwa.

Fr: om dhe woro mycket druckne? R: Rätt icke swäre[?] druckne, fast dhe fått något till bäste[?].

7h Nu följa de wittnen som warit tillstädes wid graföhlet der olyckan och dråpet skiedde.

8°: Mathis Swensson i Gränum hoos whilken dråpet skiedde på sin aflagde Eed, wittnade att som han om Söndagen låtet begrafwa ett sitt lilla aflidne barn, så böd han bland någre andre sine näboer Per Jönsson och Jöns Hansson till sig i graföhlet, hlka[?] medan dhe förut warit hoos Abraham Truedsson i Gränum i barnsöhl, och gudztiensten mycket sent wid Jämsiö kyrkia war uthe[?] den dagen, kom Per Jönsson först in till honom en stund på aftonen d: 23 aprilis nyst__[?][?] sedan liusen woro upptände, och gaf wittnet, Per som inkom en sup bränewin, som stådt i ett glas, hlkt han uthsöp och gick så __[se-dan?] wittnet efter ett glas brännewijn till att willja skiänka honom men han då icke wille det smaka, utan Per satte sig hoos **8v** witnet, som satt ensam på sätet, begynnande omtala att han med Jöns Hansson wid barnsöhlet hade kynnats /: *warit oenig* :/ warande Per då tämelig drucken, och på wittnets tillfrågan hwar om han med Jöns kynnats har Per sagt, att han i barnsöhlet lånt af Jöns ett 5 öres stycke, till faddergåfwa som Jöns han brydade[?] före men icke omtalte han att de talat sin emillan om ledet; der efter kom Jöns in hwilken icke war så mycket drucken som Per, och tog han handtag i hand, bedjande Jöns få en pipa tobak, hwar till Per uplade tobak, det wittnet skar[?] och så stoppade Jöns och räckte tobak, hwar efter wittnet gick uth att swala sig, när han kom in igen och i dröm såg han det Jöns och Per reste sig hållande Per i kannan **8h** och så kom Jöns uth på golvet hafwande knifwen i handen, stöttande först på Per som wände ryggen åth golfwet der Jöns stod knifwen benom hattbrämet att han tog i skuldran, och wiste Per då intet af att Jöns wille stinga honom, wittnet wille straxt skillja dhem åth och tog Jöns i armen, men befarade sig för knifwen och så tog han Jöns i tröjan att draga honom från Per, men som det ei heller halp och dess hustru kom till honom att hindra honom ifrån den på det han icke skulle råka i olycka sprang han på ugnen efter ett träd, tänkande att der med slå Jöns öfwer armen, att han skulle släppa knifwen, när han då återkom med trädet, war redan skadan i hastighet skied, och då tog Nils Jeppeson, dem åtskilde, och satte **9v** Per på en wäffiöhl och Jöns stod på golfwet, hwar efter allenast Per Jönsson lefde 2 timmar och hoos wittnet afled men föruth stämbde han bloden på begge både Jöns och Per.

F: På hwad sett han stämde bloden? R: Som han lärt af andre.

F: huru han lärt? R: att säja desse orden: Sanct Per och wår Herre de gingo wid Jordans flod, de dämbde[?] woro och stämte blod; alltså stämmer iag dit blod I namn gudz faders, sons och den heliga andes.

F: af hwad han detta lärt? R: af enn hustru benämnde Klumpa Anna, som blef död i Pästen.

F: om han intet elliest brukar något mehr wid blodstämmandet? R: Icke mehr än blåtta orden och håller på kråppen med ena handen.

9h F: om Per satt på wäffiölen tils han död blef? R: wittnet at Swen Swerkeresson toge honom af wäffiöen och lade honom i Ugnbänken deräst han sedermera afled, dock då och då talade icke annat änn dhe skulle taga af honom kläderna medan han war så wam, och i öfrigt tog han Jöns Hansson i hand och gåfwo de hwar annan till, medan det war owist om Jöns kunde blifwa wid lifwet; elliest har Per före sin död icke vidare talat om gud, sin salighet el^r ewiga wällfärd än när de bådit honom tänka på gud och öfwer gifwa detta werdzliga har han swarat ja.

F: om han hörde icke någöndera skrika el^r på sig? R: Nei.

F: om de icke honom[?] ___[?] tilltalade hwem som först stuckti den andra? R: Nei der om talte de icke något ord utan woro wänner på gudz wagnar.

10v Föregående wittnesmåhl upplästes och ehrkiändes, hwar wid dråparen Jöns Hanssson allenast påminte att han icke det ringaste brydde el^r fränkastade Per om de lånte p^{grne}. [?]

9^a: drängen tillienst hos Mathis Swensson Johan Andersson på sin aflagde Eed wittnade att han såg det Per först slog i bordet för Jöns och Jöns slog i bordet för Per, der på de reste sig bägge och togo tillika i böxsäcken[?] och i det samma sprang Jöns från bordet bort på golfwet baklänges och tog uth sin knif, och så fort han fick uth knifwen sprang han hastigt fram och när Per intet wiste der af slog Jöns honom knifwen i händerne, då wände Per så fort han hinde på sig och Per slog Jöns omkull wid ugnbänken, och när dhe der blefwo **10h** skilde åth, war redan alla stingen skiedde så att wittnet icke kan säja om de skiedde förr än de tumblade i ugnbänken, el^r der sammastädes, och tog Nils Jeppeson dem åtskilde, då Wittnet sedan blef sämd efter så dråparens som den dräpnes hustrurd[?], att han icke vidare wiste att berätta, än hustrurne gingo till och talte med Per; dessutom såg han också wäll Jöns Hanssson som Per Jönsson woro blodiga, och under första angripandet sökte wärden Mathis Swensson dem att skillja åth och sprung efter ett spånträd, jämwäll de som sutto uppe i gall- el^r wäggbänken sprungo straxt upp att skillja dhem åth, men innan Wården med träet återkom och de andre som sutto uppe i bänken kommo fram att skillja dhem åth woro stingen redan skiedde.

11v 10^a: Pigan Maria Johansd^r tillienst hoos Mathis Swensson efter Eeden – wittnade att hon då hade beskadigat[?] sig i ena foten och sått[?] på en sida i stugan afsides, och war i stugan icke mehr än ett lius uptändt som stod på bordet, och märkte hon icke huru med deras knifstingade tillgick, medan folket swärmande omkring i stugan, ei heller wet hon hwem af dem, som först den andre stack, utan Jöns hade knifwen i handen sedan de woro skilde åth, och Per som satt på wäffiölen årkade icke stort; straxt gierningen war skied gick hon uth och lade sig i en båtsmansstuga och kom så icke hem igen före än andre dagen halfgång[?] middag; Wittnesmåhlet ehrkiändes sedan det uppläsit war och hon icke vidare att förnimma.

11h 11^a: Swen Swärkersson i Grånum, efter Eeden berättade att han satt i förstone wid bordet och lydde på sine grannar Nils Jeppesson och Jöns Ingewardsson som omtalte den boken Paradjs lustgård, och wittnet stödde hufvudet med armarne, då tog Per Jönsson åth kannan som stod framme wid den bänkz ände som mittemot satt, dock i gallbänken, och huru Per och Jöns som woro något drukne när de kommo till graföhlet, sakta så ingen det kunde märkia, giälades[?] /: *taltes wid* /: så reste de begge på sig och Per som innanföre satt på sättet tog åth kannan och fick tag i bågen[?], men wittnet fick tag i pipan, och i det samma hörde han hustrun i huset, Hanna Ingemansdotter ropa att Jöns hade uth knifwen, och der på såg wittnet att Jöns högg till Per med knifwen ^{2^{ae}} g^{gr} i händerna, då Per kastade högre foten öfwer sätet[?]^{12v} och sedan han då fått uth knifwen stack han wid wänstra axlen att han for åth ugnbänken, och deras knifstingande skiedde i sådan hastighet, att wittnet, som sökte komma upp att taga frid, ei märkte wist alla stingen, el^r hwarest Jöns gaf Per det store stinget under wänstra armen, dock förmenar[?] att när Per öfwer sätet wände sig och Jöns sökte ___[?] honom på ryggen, har Jöns gifwit honom det store stingit under armen i wänstre sidan; men dråparen förmente, att, när Per hade slagit honom med knifwen i axelen skall han gifwit honom sidestinget i ugnbänken.

Wittnet på föreställande sade att när Per tog i kannan och ante intet der af **12h** tog Jöns uth knifwen och innan Per fick upp sin knif, hade redan Jöns gifwit honom styngen på ryggen.

Detta wittnesmåhl som de förre upplästes ehrkiänd wittnet, hade icke vidare att tillägga än på tillfrågan lade det till att Per icke mehr förmådde serdles[?] tala, sedan han stungen war, dock gaf han Jöns till, så de woro goda wänner.

12^a: Nils Jeppesson i Grånum på aflagd Eed wittnade, att om Söndagen när han war i graföhlet hoos Mathis Swensson kom Per Jönsson först in till dhem, coh fick allenast en sup Brännewjn, och war då icke serdeles mycket drucken, och sedan han alla wackert och wäl hälsat och sig nedersatt kom Jöns Hansson in en stund der efter som äfwen alla handslog och wackert hälsade, sättjandes sig hoos Per, och så talte wittnez med dem som **13v** sutto hoos Per i bäncken, berättandes dem om boken Johan Arendts Paradis lustgård, så är den at en Leutnant blef i en brinnande ugn kastad och der oskadd uthtagen, emedertid giälades[?] Per Jönsson och Jöns Hansson sin emillan sakte wid, och wiste wittnet intet af, för än Per tog till kannan och Jöns sade, det är så godt nu som en annan gång, der med utan att Per wiste der af stack honom bak på ryggen i händerne, och så kom Per upp på golfwet tog uth sin knif och der med stack Jöns i wänstre axelen så att han föll under **13h** Per i ugnbänken, och innan wittnet då från bordet uppkom, medan en hustru benemnd Kierstin Jönsdotter satt med ett barn utom för honom war redan banen[?] skied, dock så snart wittnet kom upp tog han med ena handen Jöns och andre Per i armarna och skilde dhem åth, ledandes Per först åth dörren, då Jöns med knifwen i handen efterkom, men på wittnets förmaning lade den på bordet, och der på lades Per på Wäffiölen och sedan ett par timmar wid pass der efter afsomnade som förre wittnen berättat.

Wittnesmåhlet upplästes och widgicks.

14v 13^a: Kierstin Jönsdotter i Grånum berättade efter Eeden att sedan Per Jönsson och Jöns Hansson som förre wittnen uttalat kommit till Mathis Svensson och sig nedersatt, hörde hon dem begge giälla högt och hwast ett par ord, men hwad det war för ord wet hon icke, och så wiste hon icke af förr än Jöns bak på ryggen Per witterligen[?] stack honom bak huru många sting wet hon icke, utan när Per kom opp på golfwet tog hon med barnet hon hade i knäet afträdde, och kom så icke in till dhem förr än de åter woro förlikte.

Jöns Hansson tillsporde wittnet om hon icke wet hwem af Per el^r honom först angrep[?] den andre el^r swor! R: hon vet icke hwem som först angrep den andre, än hon hörde dem tala högt, ei heller hörde hon någon swärja[?].

Wittnesmåhlet upplästes och widgicks.

14^h 14^a: Bengt Mattsson i Gränum Eedel: vittnade att sedan Per Jönsson och Jöns Hansson kommit till graföhlet hoos Mathis Swenssons och de sin emillan en stund sacktel: talat, begynte de blifwa wresa[?], så att Per slog i bordet först för Jöns och så Jöns för honom igen, der på tog Per åth kannan, i tanke willja slå Jöns med, i det samma sprang Jöns af sätet bordt mot wäffiölen på golfwet, och straxt återkom med knifwen huggandes Per bak på ryggen i händerna, hwar efter Per sig wände och kom ut på golfwet fick sin knif upp och så i största hast hugges de så att hwar fick så många sting som förbemelt är, och så snart dhe woro åthskilde gick han hem till sitt och har ingen mehr berättelse att afgifwa.

15^v 15^a: Hustru Hanna Ingemansdotter i Gränum deräst dråpet skiedt Eedel: betygade att när Per Jönsson kom till henne mötte henne Per Jönsson i förstugan, och som han war ensam frågade hon efter Jöns Hansson, då Per swarat du må tro wi ha kynnat i dag och äss[?]/: *så framt* :/ han kommer efter skolen ei skynnas mehr, der med gick Per in och satte sig kommandes Jöns efter och nedsatte sig hoos Per Jönsson, sedan wet hon icke hwad dhem emillan förelopp[?] innan hon såg Jöns hafwa knifwen i wädet, då han sade, det är så godt nu som en annan gång det skall ändå der till, s__[?]
__pade[?] vittnet till, att Jöns hade knifwen uthe, och så kan vittnet icke **15^h** wetta huru de sins emillan höggos, emedan hon sökte afhålla sin man ifrån dem, att han af dhem icke måtte få skada; och war det med dem i största hast bestält, så att icke de som sutto i gallbänken hinde före framkomma att skillja dem åth, än alt war bestält.

Dhen aflednes hustru Kierstin Persdotter, som inte flere vittnen woro att höras, blef tillspord hwad hon här wid kunde hafwa att andraga; då hon swarade att hon som war icke tillstädes när olyckan skiedde, kan intet vidare säja än hwad vittnen redan uthsagt, lemnandes hon saken till Gud och wanliga öfwerheten, men såge likwäl icke ogiärna, att dråparen blefwe skonad med lifwet.

16^v Dråparen Jöns Hansson på tillfrågan tillstod, att han först stack Per med knifwen, och skedde det i fruktan medan han tyckte att Per bland skog och trån stod öfwer och hölt honom i armen, derföre sprang från bordet uth på golfwet och stack så Per i händerna, innan han wiste der af, hwar efter dhe begge sedan lågo tillhopa och icke bättre tillbars än sedan de stuckits blef Per döder; begråtandes han sitt fall och olycka med många tårar, och beder om försoning för lifsstraffet så framt höga Öfwerheten kan det tillåta, emedan det skiedt i hastighet och i fruktan för Per som war hans öfwerman.

16^h Elliest på tillfrågan huruledes den döde så wäl som den igenlefwande fört sit allgemena lefwerne, gaf Nämnbden såwäll som åfwanbemelte vittnen och Tingsökiande[?] allmoge dem begge det goda sketsmåhl[?] och witesord att ingendera af dem, warit begifwen till öfwerdådighet, ogudaktighet, swordom dryckenskap el^r andre swåre förbrytelser, innan detta dråp skiedde, utan hafwe dhe begge som andre fört ett stilla, sacktmodigt och gudfrucktigt lefwerne, och elliest sin emillan icke warit i slagzmåhl el^r oenighet, ei heller någon them[?] af dhem för någon förbrytelse tillförne dömbde.

17^v Sedan hela Protocollet war uppläst och intet mehr å någon sida att påminna, tog Rätten saken i öfwerwägande.

Resolutio

Aldenstund bonden Jöns Hansson i Gränum af Jämsjö Sockn friwilligen tillstådt, som Eedlige witnen in Protocollo berättat, at han med willja uti ett graföhl hoos Mathis Swensson i Gränum, med sin knif gådt sin granne Per Jönsson i Gränum bak på ryggen och begynt med knifwen sticka och skiära honom, samt gifwit honom 7 sting der ibland besynnerl: ett **17^h** stort i sidan som dödsamt warit; hwar på Per Jönsson efter 2^{ne} timmars tid aflidit, fördenskuhl ehuruwäl Jöns Hansson föreburit, att, sedan han med Per Jönsson först hoos Abraham Truedsson i Gränum i barnsöhlet och sedermehr hos Mathis Swensson i graföhlet, warit i ordetwist om ett Byeled för deras gierde, och Per Jönsson i det han reste sig wid bordet tog åth byxesäcken, att han då i frucktan för Per som war hans öfwerman skulle opptaga sin knif och willja stinga honom; dock som de emot Eedlige witnen betygat att Per ingen knif hade uthe, innan han redan war stungen 2^{ne} g^{er} i händerna och kom uth på golfwet; Ty kan TingzRätten till följe af Gudz och wanlig lag Gen: 9. v.5.6. Exod: 21. v 14, Lev[?]: 24. v.17. och Cap: 2 dråpeBⁿ __[?] icke frikiänna Jöns Hansson från dödstraffet, utan bör han gifwa lif före lif, dock sådant Högl: Kl: HåfsR^{ns} nådgunstiga och högrättwisa ompröfwande i underdånig ödmiukhet understält.